

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

том, что власть не понимает подлинной роли образования, не осознает, что без человека, его образованности, интеллекта экономическое благополучие общества невозможно (да и бессмысленно). В советское время наши вузы готовили огромное количество специалистов из многих стран мира, которые возвращались к себе на родину не только технологически обогащенными, но и ценностно изменившимися. Сейчас ситуация совсем иная. Более того, отказ от поддержки научных направлений, которые не дают непосредственной выгоды, отсутствие условий для социальной востребованности духовной и научной элиты стимулируют массовую "утечку мозгов" за рубеж. Разрушаются имевшие большой международный авторитет отечественные научные и педагогические школы. Наиболее остро кризис высшей школы проявляется в сфере гуманитарного образования, и это вполне закономерно. Если содержание технической, инженерной культуры (и деятельность обеспечивающих ее образовательных систем) слабо связано с изменениями в общественной идеологии и политике, то система трансляции социально-гуманитарного знания во многом определяется общекультурным, мировоззренческим контекстом.

Где же взять такое количество порядочных людей и хороших граждан? Мы считаем, что в качестве среды, способной формировать ответственных за личный и профессиональный выбор людей, может выступать высшая школа, которая, по мнению В.И. Вернадского, позволяет удовлетворять стремление личности к гармонии.

Гуманитарное образование - важнейший механизм трансляции и воспроизводства культурных ценностей, идеалов и смыслов жизни, форма и содержание, которого детерминированы спецификой "национально-культурного мира", образуемого историей, языком, философией, литературой, традициями, психологией. Поэтому диалектическая взаимосвязь между культурой и образованием, возможности последнего оказывать существенное влияние на состояние духовной атмосферы в обществе делают сегодня особо важной проработку теоретических и методологических основ его реформирования. Вместе с тем актуализируется задача утверждения в общественном сознании понимания подлинной роли образования, которое является не только решающим фактором экономического процветания, но и основой духовной безопасности, эффективным средством решения геополитических задач. Понимание образования как фактора духовной безопасности нации обусловлено его важнейшей ролью в сохранении культурной преемственности и духовном развитии личности.

Образование обеспечивает целостное воспроизводство человека - в соответствии с теми его идеалами, которые сформированы в недрах культуры, и прежде всего в религиозно-философских, этических и педагогических системах и концепциях. Если обучение транслирует и воспроизводит лишь некий частный, конкретный фрагмент культуры, то образование производит и воспроизводит целостный субъект культуры и деятельности - человека в его экзистенциальной и онтологической полноте. Духовное восхождение человека есть всегда усилие "вверх". Чтобы это предстояние стало энергией самоосуществления, необходимо преклонение перед "объектом идентификации" - идеалом, который "довершает" и возвышает бытие человека. Именно идентификация обеспечивает духовный рост и самоосуществление человека. Созерцаемый идеал, обостряя внутриличностное противоречие между должным и сущим, активизирует мощную энергию самостроительства, способствует пониманию жизненного предназначения человека. И процесс этот вполне закономерен, ибо сущность человека - это деятельная активность бытия, она может проявляться только в движении к совершенству, экзистенциальной полноте, абсолюту. Понять свое призвание - это увидеть лучшее в самом себе как проекцию извне, убедиться, что твоя сущность не исчерпывается "личными пределами", но является как бы продолжением того Высшего, которому человек предстоит. Идентификационные механизмы играют особую роль в воспитании, суть которого заключается в пробуждении "нравственного инстинкта" - своеобразной "духовной доминанты", которая "собирает" и объединяет в единый образ человеческие мысли, ценности, нормы, определяет его поступки и жизненную стратегию.

В связи с этим государственный стандарт предлагается дополнить философской этикой. А гуманизация и гуманитаризация образования должны быть направлены на «усиление тех положений отечественной и зарубежной педагогике, которые ориентируют на уважение к личности воспитанника, формирование у него самостоятельности, установление гуманных, доверительных отношений между ним и воспитателем. В соответствии с этим подходом содержание образования рассматривается как педагогически адаптированный социальный опыт человечества, изоморфный, то есть тождественный по структуре (разумеется, не по объему), человеческой культуре во всей ее структурной полноте» [4, с 117-121]

Резюмируя сказанное, следует подчеркнуть, что категория духовности с позиций нового осмысления феномена человека как нераздельной целостности (телесной, душевной, духовной), органично связанной с Вселенной, с Космосом, рассматривается многозначно. Объединяющим началом в различных толкованиях является совокупность духовных чувств, духовных потребностей, духовных ценностей, смыслов человеческого бытия, мировоззренческих позиций, созидательной активности, высоконравственных отношений между людьми.

Духовность, на наш взгляд, - это внутренняя энергетическая сила личности, стержень жизни, свобода выбора высших идеалов, творчество по законам красоты и нравственная культура поступка. Духовное развитие представляет собой динамический процесс изменения мировоззренческих позиций личности, освоения и присвоения системы ценностей, приобретение высокоморальных человеческих душевных качеств.

Список использованных источников

1. Веселов В.Р. Интеллигенция и народ: возвращение к старой теме// Интеллигенция XXI века: тенденции и трансформация: Материалы научной конференции. Иваново, 2003. С.42.
2. Панарин А.С. Реванш истории: российская стратегическая инициатива в XXI веке. М, 1998.С 150; 389.
3. Социология молодежи: Учебное пособие. Ростов н/Д.: Феникс, 2010.С, 158.
4. Фишбеин М. Воспитание в вузе: вернуться к истокам интеллигентности // Высшее образование в России №7, 2007. С.117-121
5. Шевченко Г.П. Система духовно-нравственного развития учащейся молодежи Украины // Педагогика, №9, 2008. С 114-120.

МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ

Лебейчук Т.Ю., студентка

Приймак О.П., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський гуманітарний університет

Текстові задачі у початковому курсі математики є важливим засобом формування в учнів математичних понять, а з другої сторони впливають на розвиток математичного мовлення і мислення учнів. Про це неодноразово підкреслюється у

працях М. В. Богдановича, М.О. Бантової, І.В. Василенка, Я.А. Король, В. Московченко, Я.А. Пасічник, Л.М. Скаткіна, С.О. Скворцова та інші.

Серед задач, які розглядаються у курсі математики початкових класів, окремою групою виступають задачі з величинами, зокрема швидкість, час, відстань, а саме задачі на зустрічний рух, рух в протилежних напрямках, рух в одному напрямку.

Аналіз методичної літератури показує, що в методичних посібниках недостатньо розкрита методика роботи як над простими, так і складеними задачами на рух. Зокрема, у посібнику М.В. Богдановича вказується, що розв'язуванню задач на зустрічний рух передують тривала робота з розв'язування простих і складених задач на знаходження швидкості, часу, відстані; проте методика роботи над простими задачами не розкрита.

З іншої сторони, в учнів виникають значні труднощі при розв'язуванні цих задач.

Щоб навчити учнів розв'язувати задачі, підкреслює Я.А. Пасічник, потрібно особливе місце відвести процесу навчання, яке полягає не тільки у вдумливому, з логічними наголосами читанні тексту задачі, виділенні величин, про які йдеться, виявленні залежності між шуканою і даною величинами, виборі відповідних арифметичних дій, але і демонстрування вчителем розмірковування над текстом задачі, над виконанням малюнка, схема чи таблиці. При цьому вчитель проговорює вголос думки, які мають імплікативну структуру і дозволяють пройти від умов до висновку, до вибору дій [2, с.36].

Користуючись цими рекомендаціями, розглянемо методику розв'язування задач на рух.

Методика формування вмінь розв'язувати задачі на рух включає три етапи:

I – підготовча робота

II – ознайомлення із задачами певного виду

III – закріплення вмінь розв'язувати задачі.

Кожна з задач на зустрічний рух, рух в протилежному напрямку, рух в одному напрямку має три види залежно від даних і шуканого.

I вид – дано швидкість кожного з тіл і час руху, шукане – відстань;

II вид – дано швидкість кожного з тіл і відстань, шукане – час руху;

III вид – дано відстань, час руху і швидкість одного з тіл, шукане – швидкість іншого тіла.

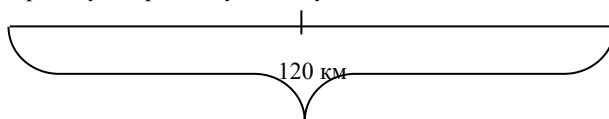
Підготовча робота до розв'язування задач на рух передбачає узагальнення уявлень учнів про рух, ознайомлення з новою величиною – швидкістю, розкриття зв'язків між величинами.

Для узагальнення дітей про рух корисно провести екскурсію для спостереження за рухом транспорту, пішоходів. Після цього можна організувати спостереження в умовах класу, інсценуючи рух двох учнів назустріч один одному, у протилежних напрямках, в одному напрямку. Потрібно звернути увагу школярів, що тіла (машина, людина...) можуть рухатися швидше і повільніше, зупинитися, рухатися по прямій і кривій. Діти помічають, що при русі назустріч один одному тіла зближуються, а в протилежному напрямі – віддаляються. Такі спостереження допомагають краще зрозуміти життєву ситуацію, про яку говориться в задачі.

Ознайомлення учнів зі швидкістю покажемо на прикладі задачі 381.

За 2 год автобус проїхав 120 км, проїжджаючи щогодини однакову кількість кілометрів. Скільки кілометрів проїжджав автобус за 1 год?

Учням пропонують розглянути схему.

На ній відстань, яку проїхав автобус, зображають відрізком. Оскільки автобус проїхав цю відстань за 2 год, то відрізок поділений на 2 рівні частини. Кожна з таких частин означає відстань, яку проїхав автобус за 1 год.

Отже, якщо відомо що за 2 год автобус проїхав 120 км, то дією ділення можна дізнатися скільки кілометрів він проїде за 1 год.

$$120 : 2 = 60 \text{ (км)}$$

Якщо за 1 год автобус проїжджає 60 км, то говорять, що він рухається зі швидкістю 60 км за годину. А записують це так: 60 км/год.

Розглянувши ще раз запис $120 : 2 = 60 \text{ (км)}$, учні пояснюють що 120 км – це відстань, 2 год – час, 60 км/год – швидкість. Напроти цих чисел можна прикріпити карточки із записами: швидкість, час, відстань.

$$\begin{array}{ccccc} 120 & : & 2 & = & 60 \text{ (км)} \\ \text{відстань} & & \text{час} & & \text{швидкість} \end{array}$$

А тепер прочитайте цю рівність, використовуючи дані слова. Відстань поділили на час отримали швидкість.

Можна зробити висновок: щоб знайти швидкість потрібно відстань поділити на час.

У дальнішому при розв'язуванні простих задач можна використовувати ще правило. Аналогічно виводяться правила на знаходження часу і відстані.

Щоб учні краще зрозуміли і запам'ятали як знайти одну з величин, коли відомі дві інші, сприятиме така

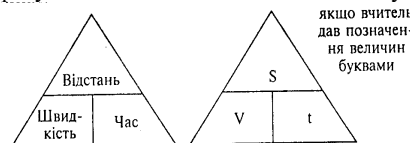

схема.

З метою підготовки до введення задач на зустрічний рух дуже важливо сформувати правильне уявлення про одночасний рух двох тіл.

Діти повинні усвідомити, що:

1. до зустрічі тіла будуть у дорозі однаковий час;

2. відстань, яку пройшло перше тіло до зустрічі в сумі з відстанню, яку пройшло друге тіло до зустрічі, дорівнює

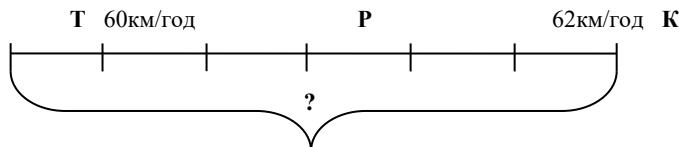
відстані між пунктами, з яких вийшли тіла;

3. при русі відстань між тілами зменшується;

4. якщо тіла рухаються з різними швидкостями, то тіло з більшою швидкістю пройде більшу відстань, і місце їх зустрічі буде ближче до того пункту, з якого почало рух тіло з меншою швидкістю.

Розглянемо задачу

З Тернополя до Києва виїхав автобус. Одночасно на зустріч йому з Києва до Тернополя виїхав другий автобус. Перший автобус їхав зі швидкістю 60 км/год, другий – 62 км/год. Через 3 год автобуси зустрілися. Яка відстань між двома містами?

Вчитель на дошці зображує відрізок прямої – відстань між Тернополем і Києвом, він позначає буквами Т (Тернопіль) і К (Київ). З Тернополя виїхав автобус з швидкістю 60 км/год. Цю швидкість зображено відрізком із стрілкою над прямою. Оскільки цей автобус до зустрічі їхав 3 год, то відрізок, який зображає швидкість відкладено 3 рази від точки Т.

З міста Києва одночасно назустріч першому автобусу виїхав другий зі швидкістю 62 км/год. Цю швидкість позначено від точки К відрізком із стрілкою. Цей відрізок довший від попереднього, тому що швидкість другого автобуса більша. Відкладемо цей відрізок 3 рази, тому що другий автобус їхав до зустрічі 3 год.

Після цього розбору пропонуємо скорочений запис

	Швид	Ч	Відстань
	швидкість	ас	
вар.	I км/год	60 год	3 ?
I вар.	II км/год	62 год	3 ?

Розв'язування

У задачі потрібно знайти відстань між містами. З малюнка видно, що відстань між містами дорівнює сумі відстаней, які проїхав кожен з автобусів до зустрічі. Щоб знайти відстань, яку проїхав перший автобус до зустрічі потрібно його швидкість помножити на час. Аналогічно можна знайти відстань, яку проїхав другий автобус до зустрічі, потрібно швидкість цього автобуса помножити на час.

План

1. Яку відстань проїхав перший автобус до зустрічі?
2. Яку відстань проїхав другий автобус до зустрічі?
3. Яка відстань між містами?

Розв'язання

- 1) $60 \cdot 3 = 180$ (км) – пройшов I автобус до зустрічі
- 2) $62 \cdot 3 = 186$ (км) – пройшов II автобус до зустрічі
- 3) $180 + 186 = 366$ (км)

Відповідь: 366 км відстань між містами.

Після запису задачі діями можна запропонувати учням скласти вираз

$$60 \cdot 3 + 62 \cdot 3$$

Потрібно наголосити, що цю задачу можна розв'язувати іншим способом.

Міркування.

Два автобуси рухалися назустріч один одному, наближалися один до одного. Знаючи, що перший автобус за 1 год проходить 60 км, а другий – 62 км, можна дізнатися на яку відстань вони зближаться за 1 год. Для цього необхідно додати ці відстані, які проїхали автобуси за 1год. Оскільки до зустрічі автобуси їхали 3 години тобто зближалися 3 год, то можна дізнатися, яку відстань вони подолали за цей час.

План

1. На яку відстань зближаються автобуси за 1 год?
2. Яка відстань між містами?

Розв'язання

- 1) $60 + 62 = 122$ (км) – зближуються автобуси за 1год.
- 2) $122 \cdot 3 = 366$ (км)

Відповідь: 366 км відстань між містами.

Аналогічно розглядаються задачі на знаходження часу, швидкості та задачі на рух в протилежних напрямках та в одному напрямку.

Висновок.

Розв'язування задач на рух сприяє засвоєнню учнями залежностей між величинами: швидкість, час, відстань, а також розвитку математичного мислення і мовлення.

Щоб цей процес був успішним, необхідно особливе місце відвести навчанню.

Список використаних джерел

1. Московченко В. Розв'язування математичних задач на рух / В. Московченко, Л.Дудко. – Початкова школа. – 2000. – № 11. – С. 25 – 27.
2. Пасічник Я. Науково – методичні основи розвитку математичного мислення і мовлення молодших школярів в процесі розв'язування складених задач / Я. Пасічник. – Нова педагогічна думка. – 1998. - № 4. – С. 34 – 43.

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'яничук Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.С. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННЫМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонюк Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.Л., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенок М.А., Малахова И.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВОРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябоконт В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНИХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*